

סרטים

צנחנית ושמה ז'אבו

בריסניה) הוא סיפור תולדותיה של אשת המודיעין הבריטי וצנחנית, ויאולט ז'אבו, שהוצאה להורג על ידי הנאצים, אחרי שנת פסה בפעולות ריגול וחבלה בצרפת. זהו סיפור של גבורה אנושית מעוררת כבוד, אך לא יוצאת דופן, בתקופה בה היו כמעט לכל מדינה שנלחמה בנאצים, כמה חנות שנס משלה.

אולם בביומו המקצועי המלוטש של לור איס (מרקיע הסחוקים) זילברס, ובמשחק האנושי החם הגועז ללב של וירגיניה מ'ק' קנה, הופך סיפור גבורה נשית זה למשהו יוצא-דופן.

ויאולט היתה זכנית ונודנית רגילה, שעה שהתאהבה בראשית מלחמת העולם השנייה בקצין צרפתי צעיר מלגיון הזרים. היא

שחקנית מ'ק'קנה ב"שאו שמח" האהוב לא היה בוגד

נישאה לו, בילתה עמו שלושה ימים בדיוק ונפרדה ממנו. היא לא ראתה אותו שנתיים עד שנהרג באפריקה. למוכרת נותרה לה ילדה קטנה. אולם ויאולט לא סיימה את תרומתה למאמץ המלחמתי. עקב שליטתה בשפה הצרפתית, ביקש ממנה המודיעין הבריטי להתנדב לתפקידי ריגול וחבלה. ויאולט לא היתה גיבורה שנענתה מיד לקריאה. היא היססה, שקלה את המצב ולבסוף הכריעה והתנדבה לתפקיד.

כדי אפקטיבי, אחרי אימוני צניחה וקר מגדוד שיגרתיים לגני גברים, אך התובעים מאמץ מיוחד מנשים, השתתפה ויאולט בשתי פעולות באחת, אחרונה רשת מחתרת צרפתי בת ברואן לביצוע מסילת ברזל בשנייה נתפסו כשתמ'מקלע סטן כיתה, בעת שנסתה לחפות על בריחתו של איש מחתרת צרפתי (מוריס רונה). היא עונתה במרתפי הגסטפו, לא נשברה, הוצאה לבסוף להורג יחד עם עוד שתיים מחברותיה.

הסרט מתעבב יותר על הצד האנושי שבסיפור, מאשר על צידו הקרבי ההירואי. הוא עשוי בפשטות מדהימה, ללא אפקטים מיותרים, ויצר משום כך את ההרגשה שעל הבר נחשף סיפור חיים אמיתי וכנה.

פולחן האלופים

אלופי היער (תל'אביב, תל'אביב, בלג' יה) משלים את הסדרה של הצ'יטריסר סר' טים תעודתיים, על חית'הארץ ודגת'הים מכל רחבי העולם, שהוצגו לאחרונה על מסכי ישראל, והיכולים להפוך את צופה הסרט הישראלי למומחה בחייהמין של סוסי

היאור, באותה מידה של מומחיות כמו כאלה של בריג'ס בארדו.

הסרט, שצולם במשך שנתיים בערבות ובגינגלי קונגו הבלגית, על ידי משלחת של מדענים ואנשי הסרטה מעולים, הוא אולי העשיר והמרהיב שבסרטיהטבע האחר רונגים. בחסותו האדיבה של המלך ליאופולד השלישי, הרשו לעצמם מפיקי-הסרט להוציא לשם יצירתו תקציב של מיליונים, במטרה לעקוב תקופה ארוכה אחרי החיות, להגיש סרט אוטנטי ככל האפשר, ללא ביום או משחק של יצוריהיער.

אולם, כפי שיצירני הסרט עצמם מודים, הצלחתו של הסרט נובעת בעיקר הודות לילידיהיער הפרמיטיביים עצמם, של קונגו הבלגית, שביימו למעשה את הסרט, מבלי להבין דבר בהסרטה. כדי להגיע אל חיות צפרים וטקסי-פולחן של אנשי היער, שעין אדם לבן לא הצליחה להתקרב אליהם, נאל-צו המסרטים להיעזר בהדרכתם הטבעית של ילידיהיער. וכך נוצר הפרדוקס, שסרט צבעוני משוכלל בסינמסקופ, נוצר בכוחם של בני שבטים פרימיטיביים, שאולי לא יראו סרט זה לעולם.

לא כתוב בספר

אשדיתו של גבר (מוגרב, תל'אביב; בריסניה) הוא סרט המנסה להוכיח כי גם בתקופה המודרנית נשארו ארצות דרום אר-צות-הברית, מדינות השונות במנטליות של הן ובהלכי רוחן ממדינות הצפון, וכי בעצם כל הקשר החברתי שביניהן הוא רופף ביותר.

אולם כדי להגיע אל רעיון מאלף מעין זה, נאלץ הצופה להיות עד לסדרה של התלבטויות מצפוניות ומוסריות של עורך-דין צעיר. עורך-הדין (ריצ'ארד איגן), יוצא מגניורוק לעיירת מולדתו פומפייה, כדי לבדוק אם תביעות של סופר מודקן ועיור לתשלום חוב שידידו גול ממנו, היא באמת מוצדקת. אולם כשהוא מגיע לעיירה הדרר מית הקטנה, הוא פוגש באהבתו הראשונה (דיאנה רינטר), שנישאה בינתיים לסלף-מייד-מאן שהפך מסבל לאיש-חרושת עשיר. למרות ששניהם נשואים והוא גם אב לבנים, מתלקחת אהבתם מחדש, והם מתכננים עתיד משותף.

כשעורך-הדין נזכר גם בתפקידו, הוא מגלה כי הסופר המודקן, המתבודד על אי קטן, אינו תובע כלל את הכסף שכאילו נגזל ממנו, וכי למעשה עשתה זאת אשתו הדרומית, שלא ידעה כי בעלה הוא בן כר-שית, שהוציא את הכסף כדי לסלק את אמו הכושית מהשטח. גם אשת הסופר הקנאית מגלה עובדה זו, מחתרת על תביעתה, אולם ממשיכה להאמין כי בעלה לבן. אותה שעה מבכרת אהובת-הנעורים להשאר בחברת בע' לה השגוא, ובלבד שלא להפרד מסביבת נעו-ריה הדרומית החשובה לה מאהבתה.

הסרט מבוסס על ספר רבי-מכר. אולם כדי לעשותו רגשני, תל, ומשעמם, במידה שהוא הינו, אפשר היה לעשות זאת גם ללא קשר לספר שכונה.

חדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **בית-האהבה** (הוד, תל'אביב) — סיפורו של אמיל זולא על מסחר הסקסטי-לים והבשרים בפאריז. גראר פיליפ.

● **הגוף בו כה חשקתי** (גת, תל' אביב) — מוריס רונה ודניאל גילין מתחרים על אהבתה של יצאנית, בסרט כבד אך מעניין. בלינדה לי.

● **הגשר על נהר קוואי** (שדרות, תל'אביב) — הודמנות נוספת לראות את סרט השנה אודות האפוס של רוזה-האדם, כפי שהוא מתבטא במאבקה של יחידת שבויים בריטיים במחנה שבויים יפאני. אלק גיינס.

● **מאזני צדק** (פאריז, תל'אביב) — סרטי-מופת לפי הסרטי של פדי ("מרטין") שייבסקי, על הנעשה בחוככי ליבם של מושבעים העומדים לחרוץ את דינו של נער הנאשם ברצח אביו. משחק מצויין. הנרי פונדה.

● **החוק** (תל'אור, ירושלים) — מש' חק השולטים והנשלטים בעיירה דרום-איטלקית. גינה לולובריגיידה. פידר ברסאר.

● **גגות רומא** (אמפיית'ארדון, חיפה) — יצירתו הניאוריאליסטית של ויטוריו דה-סיקה על מצוקת הדיוור ברומא.

זה הוא זה :

תשבץ העולם הזה 1143

	7	6	5	4	3	2	1	
12		11		10			9	8
		15			14			13
			17		16			
22	21			20		19		18
		26	25		24	23		
	31	30		29			28	27
			34		33			32
			36			35		
	41		40		39		38	37
		44	43					42
					45			

מאוזן : 2. לה מכר התע"ש נשק. לאחרונה : 8. ספר ידוע : 10. חולה לילי : 13. מארה : 14. מזון פלא : 15. אגוז בגימט"ר : 16. כדי ש- : 17. חבורה על העין : 18. אסון : 20. מערב : 21. מקום לימוד במחלת ובראשי תיבות : 23. שם פרטי נקבה : 25. אחת התפילות ה- יומיות : 27. מל- חין ישראלי : 29. תעודת חופשה : 30. "קול... הנה הוא בא!" : 32.

מוליד עכבר : 7. גלידה : 8. אות עב-רית : 9. חצי יוגה : 11. חוח ללא ראש : 12. תריסר חסר אחד : 18. מע-שה פרחות : 19. עיר לבנונית : 21. רעש כתוצאה של התקהלות : 22. כרך סובייטי : 24. האלכסנדרוני : 25. שרף ממונה עליו : 26. כניסה : 28. רמת-גן : 29. ככר לחם : 31. של שתיים : 33. בן המן : 34. ספר תנ"ך : 38. חוט ברזל : 41. הוד : 43. זאת אומרת.

זה פלא?

לא! זה סמאן!